

[Bauusgaard.]

en arbejdsgiver med 400 arbejdere. Ja men det er ganske klart, at for arbejdsgivere med 400 arbejdere vil der ikke blive nogen administrativt besværlig arbejdsopgave med dette, for de har bogholderiapparat.

Men hvis det kommer til at betyde en urimelig belastning for alle dem, der ikke har dette udbyggede bogholderiapparat, så beder vi om, at man alligevel levner hensynsfuldheden over for andre medborgere så meget råderum, at man prøver at sætte sig ind også i deres situation. Det er ikke dem, der i forvejen har interessekontorer, for de har denne administration. Det er ikke dem, der har det fuldt udbyggede, måske automatiserede bogholderianlæg, for de kan det uden besvær. Det er alle dem, der ikke har det. Jeg håber virkelig, at man er indstillet på fra regeringens side — og at man forsøger det under udvalgsarbejdet — at få vurderet til bunds virkningerne over for disse antalmæssigt langt flere arbejdsgivere.

Aksel Larsen: Jeg har først en bemærkning til hr. Foged. Det undrer mig naturligvis ikke, at han kører videre på debatten fra forleden og påstår, at finansministeren har til hensigt at bryde grundlovens bestemmelser og krænke privatlivets fred. Det skal hr. Foged have lov til i sin desperate modstand mod, at skattemyndighederne får en mulighed for at kontrollere, om folk betaler den skat, de skal. Men jeg synes, det var lidt hårt trukket at fremføre her, at så skal de altså også hjem til den lille husmoder, der betaler 20 kr. om ugen til en hushjælp. Så vidt jeg kan se, står der i § 86:

„Skattemyndighederne fører kontrol med, at de indeholdelsespligtige overholder de pligter, der påhviler dem efter denne lov. Skattemyndighederne kan hos de indeholdelsespligtige, uanset om disse fører egentligt regnskab eller ej, foretage eftersyn af alt regnskabsmateriale...“

Jeg tror ikke, den lille husmoder, som betaler 20 kr. om ugen til en hushjælp, har noget regnskabsmateriale. Og jeg tror ikke, skattemyndighederne vil få noget som helst ud af at besøge hendes hjem, selv om hun måske giver dem kaffe eller noget andet; men regnskabsmateriale, det har hun ikke og får bestemt heller ikke. Jeg synes, at når hr. Foged ikke har bedre eksempler at støtte sin

indignation på, så skulle han hellere lade være. (Foged: Der står: uanset om de fører regnskab!). Hvad i alverden skulle de gå ind i hjemmet for, hvis de overhovedet intet kan finde af nogen art?

Så er der hr. Ninn-Hansen. Han vender sig lidt vredladet imod mig og siger: hr. Aksel Larsen har påstået, at Ninn-Hansen ikke er sagkyndig. Det har jeg aldrig påstået. Og så har Aksel Larsen endvidere sagt, at Ninn-Hansen skal spørge de sagkyndige, om dette overhovedet kan lade sig gøre. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Jeg har sagt: hvis hr. Ninn-Hansen er sagkyndig, må han kunne se af dette forslag og bemærkningerne, at skattefradragsreglen rent faktisk er slagtet og kun bibeholdt på papiret. Og hvis han ikke selv kan se det, kan han spørge sit partis skattesagkyndige, så vil de fortælle ham det. Han behøver altså ikke at hylde regeringsforslaget og sige: det er virkelig godt, for det værner skattefradragsreglen. Det gør det modsatte, men det bibeholder den på papiret eller, som hr. Ninn-Hansen nu sidst forsigtigt faldt tilbage på, „i princippet“. Ja men det bibeholder den ikke i praksis. Og min kritik på dette punkt af regeringsforslaget går ud på dette: hvorfor i alverden vil man opretholde noget på papiret, som ikke gælder i praksis? Vi har nu fået klarhed over, at dette er forholdet, og jeg håber, at selv om hr. Ninn-Hansen ikke vil vedgå, at han har forstået det nu, så har formodentlig den konservative gruppe forstået det.

Må jeg så samtidig sige om dette emne til finansministeren, at det drejer sig i og for sig ikke for mig om at få lovforslaget gjort teknisk pænere, selv om det sikkert vil blive teknisk pænere, hvis man ikke har denne indeholdte fiktive skattefradragsregel. Det drejer sig om at få det gjort så enkelt og letfattet og så lidt administrativt besværligt som muligt. Og når ministeren nu selv siger, at det kan gøres mere enkelt, hvis man ikke har indbygget skattefradrag, så er det, at jeg spørger ministeren: hvorfor i alverden skal det så gøres indviklet? Han hævder, at udskrivningsskalaerne lægger et vist loft. Det gør de aldeles ikke. Jeg tror ikke, jeg tager meget fejl, når jeg siger, at i praksis vil man formodentlig gå frem på den måde, at man vil interessere sig for det, der er realiteterne, og fastlægge opkrævningskalaerne: hvad